

byla povolena, nejsa nikterak omezen ani rozsahem rekursních důvodů ani rekursním návrhem.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Odpůrkyně ve své stížnosti do rozhodnutí první stolice uplatňovala jen, že na rozvod žalovala ona, nikoli navrhovatel (manžel), jenž naopak navrhoval zamítnutí její žaloby o rozvod, a že tím, že manželství bylo rozvedeno bez viny stran, není ještě řečeno, že by byl manžel rozvodu dosáhl, kdyby byl žaloval, v nesporném řízení však nelze prý otázku tuto řešiti. Tyto důvody neobstojí. Manželství bylo pravoplatně rozvedeno pro jeho rozvrat bez viny stran. Poněvadž pro rozvrat může žalovati každá z obou stran na rozluky, jen když není rozvratem převážně vinna, byl by mohl o ni žalovati i manžel (navrhovatel), a jest tedy splněna příslušná podmínka § 17 rozl. zák. Že však to v nesporném řízení nejen zjistiti lze, nýbrž dokonce jen v něm zjišťováno býti může, praví sám zákon v § 17. Ale když rozvrat vysloven ve sporném řízení po provedení navržených důkazů, nabyl o řečené podmínce první soud právem přesvědčení a manželství rozloučil. Důvody rekursního soudu, jenž žádost za rozluky zamítl, nedrží se důvodu stížnosti a zabíhají daleko za meze § 17 rozl. zák., jež probourati se snaží, ale marně, rozvíjíjí otázku viny, která už jest pravoplatně rozřešena a o níž § 17 praví, že tu nesmí býti rozvíňována, nýbrž že výrok o vině převzítí jest z rozsudku o rozvodu.

Čís. 9096.

Zrušil-li rekursní soud usnesení prvního soudu, by vzhledem k § 11, druhý odstavec, ex. ř. byl vyslechnut dlužník, nevyhradiv pravomoc, jest dovolací rekurs podle § 527, druhý odstavec, c. ř. s. a § 78 ex. ř. nepřipustným.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R I 565/29.)

Na základě exekučního titulu proti veřejné obchodní společnosti povolil soud první stolice exekuci proti bývalému veřejnému společníku. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by po předběžném výslechu dlužníka podle § 11, druhý odstavec ex. ř. znovu rozhodl o exekučním návrhu.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs vymáhajícího věřitele

n e b o ť

jest podle § 527 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. řádu nepřipustný ježto napadeným usnesením bylo soudu první stolice uloženo, by před novým rozhodnutím vyslechl předběžně o exekučním návrhu podle § 11 druhý

odstavec ex. ř. dlužníka, nebylo však v něm ustanoveno, že má výkon tohoto příkazu býti předsevzat, až napadené usnesení nabude právní moci. Okolnost, že rekursní soud nenařídil výslech obou stran, nýbrž jen výslech povinného jest s hlediska ustanovení § 527 druhý odstavec c. ř. s. pro otázku přípustnosti dovolacího rekursu bez významu, neboť, i když podle § 11 druhý odstavec ex. ř. má býti o exekučním návrhu vyslechnut jen povinný, dojde i jeho výslechem k výsledku strany. Nepřípustný rekurs měl podle § 526 druhý odstavec c. ř. s. býti ihned odmítnut podle § 528 první odstavec c. ř. s. již soudem první stolice. Jelikož se tak nestalo ani u rekursního soudu, zůstalo to na dovolacím soudu.

Čís. 9097.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Ustanovením stanov: »pokládal-li by přítomný ředitel a zároveň prokurista usnesení správního výboru za škodlivé nebo nebezpečné pro ústav, nabývá toto usnesení pouze tenkrát platnosti, docílí-li se většiny tříčtvrteční hlasů všech přítomných členů« nebylo vsaženo do práv představenstva upravených velícími předpisy zákona.

Představenstvo společenstva jest nejen oprávněno, nýbrž i povinno odeprítí provedení neplatných usnesení valné hromady.

Valná hromada společenstva může přenést na představenstvo také zmocnění ustanoviti v jejím jméně prokuristu.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R I 568/29.)

R e j s t ř í k o v ý s o u d nevyhověl návrhu společenstva, by ve společenstevním rejstříku bylo zapsáno doplnění § 22 stanov ustanovením: Pokládal-li by přítomný ředitel a zároveň prokurista usnesení správního výboru za škodlivé nebo nebezpečné pro ústav, nabývá toto usnesení pouze tenkrát platnosti, docílí-li se většiny tříčtvrteční hlasů všech přítomných členů. Zlomky se pro návrh nečítají. Pro jmenování prokuristy s udělením titulu ředitele ve smyslu § 37 stanov jest zapotřebí přítomnosti nejméně 10 členů výboru a souhlasu devíti členů z nich. **D ů v o d y:** Ustanovením tím vyhrazuje se osobě, která není členem představenstva ani společenstva, právo usnesení prosté většiny členů představenstva svým hlasem zmařiti, což jest nepřipustným zásahem třetí osoby do samosprávy společenstevní. Ostatně jest usnesení toto v rozporu s ustanovením § 21 stanov, podle něhož jest prokuristovi vyhrazen ve schůzi výborové jen hlas poradní. Představenstvo společenstva se vyzývá, by se postaralo o to, by při nejbližší valné hromadě bylo ustanovení § 37 stanov co do ustanovování prokuristy změněno a právo to do oprávnění valné hromady bylo zařaděno, poněvadž prokuru udělovati a odvolávati jest oprávněna jen valná hromada, nikoliv správní výbor. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Ke správným stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: K zastupování společenstva jest povoláno představenstvo